

ה"ט 26351/10 - נרקיס דאודי, אילן דאודי נגד סימה לוי, עזרא לוי

בית משפט השלום בביון שאן

ה"ט 17-10-2017 דאוד ו Ach' נ' לוי ו Ach'
תיק חיזוני מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט אדham ספדי

朦חים
1. נרקיס דאודי
2. אילן דאודי

נגד
1. סימה לוי
2. עזרא לוי

החלטה

1. בפני בקשה על-פי חוק מניעת הטרדה מאימת, התשס"ב-2002.

2. הצדדים הינם שכנים המתגוררים בבית משותף ברחוב יעקב מרכוס בבית שאן. המבוקשת מס' 1 (להלן: "המבקשת") מתגוררת בקומת הקרקע שכפי שהוברר צמודה אליה חצר. מעל דירת המבוקשת מתגוררות שתי משפחות: משפחת לוי ומשפחת רחמים. לדירת משפחת לוי ישנה מרפסת קטנה ביותר ונמצאת מעל אחת הפינות של חצר המבוקשת.

3. המבוקשת ובנה, המבוקש מס' 2 (להלן: "המבקש"), פנו לבית-המשפט בבקשת להוציא צוים למניעת הטרדהם בידי המשיבים. על-פי הנטען בבקשתם, המשיבים זורקים לככלוך (שערות כלבים ושרירות אוכל - כך על-פי הנטען) לחצר ביתם של המבוקשת מזה שנים. לטענת המבוקשים, שהם יושבים במרפסת לאוכל (אם כי יותר מדויק לומר שהמדובר בחצר ולא במרפסת), עומדת המשיבה מס' 2 (להלן: "המשיבה") במרפסת ביתם שמעל חצר המבוקשת ומתחילה לנער את הסדיןיהם והשטיחים וכן שערות של הכלבים שהיא מגדרת בביתה נכנסות לתוך הפה.

4. מאחר והצדדים ידועים לי מבקשת קודמת - גם היא על-פי חוק מניעת הטרדה מאימת - שבגדרה הוצאה בהסכמה הצדדים צו הדדי [ה"ט 17-07-7269], בדין שהתקיים בפני ביום 17/10/2017 במעמד המבוקש בלבד הוא התבקש לפרט מהו האירוע החיריג שהביא להגשת הבקשה החדשה זהה טען כי ביום 13/10/2017 ובשעה שהמשפה הגדולה התארחה אצל המבוקשת ואלה ישבו בחצר ואכלו, החלה המשיבה לנער את הסדיןיהם והשטיחים ושערות הכלבים שהיו עליהם נכנסו לתוך האוכל. בתום הדיון ניתן על-ידי צו ארכי למניעת הטרדה מאימת במעמד צד אחד.

- .5. ביום 23/10/2017 התקיים דיון במעמד שני הצדדים. המבוקש חזר על אותו אירוע שאיירע לטענתו בערב החג. מטעם המבוקשים התייצבו שני עדים נוספים: מר יוסף דאודי - בנה של המבוקשת ואחיו של המבוקש, וכן גב' ליבנת ממן - בתה של המבוקשת ואחותו של המבוקש.
- .6. העד יוסף דאודי העיד בעיקר על מה שהיה אחרי מתן הצע הערעי במעמד צד אחד וمسئתו למשיבים. לשאלתי הוא השיב "אני עשית חג בבית, לא ידוע לי על אירוע חריג שהיה בחג" (עמ' 4 לפרוטוקול, שור' 26). עד זה לא הזכיר אותו אירוע נתען שבשלו הגיעו המבוקשים את בקשותם. להשלמת התמונה צוין כי עד זה העיד שהוא רוקן ומתגורר עם אמו - המבוקשת (עמ' 4 לפרוטוקול, שור' 25).
- .7. גם העדה ליבנת ממן התייחסה בעדותה לבעה הכללית של ניור הסדיינים והשטיחים על-ידי המשיבה, אך גם היא שוללה קיומו של אירוע חריג במהלך החג ולדבריה "במהלך החג היעט אצל אמא, תמיד אני אצלה. לא היה משחו חריג במהלך החג. לא היה אירוע חריג עם המשיבים במהלך החג ובערב החג" (עמ' 5 לפרוטוקול, שור' 15 - 16).
- .8. כאן המקום לציין כי במהלך עדותו של המבוקש, שני העדים הנוספים מטעמו המתינו מחוץ לאולם ביתם".
- .9. המבוקש שביקש להשלים עדותו לגבי האירועים שהתרחשו לאחר המצאת הצע למשיבים, נשאל על-ידי אודות פשר העובדה שהעדים מטעמו לא ידעו לציין התרחשותו של אירוע חריג במהלך החג, שזה מעשה הטריגר שהביא להגשת התביעה, והלה טען שני האחים הנ"ל לא היו נוכחים בעת האירוע אלא הגיעו מאוחר יותר (עמ' 6 לפרוטוקול, שור' 16 - 18). אלא שלמרות שלטענתו הוא סיפר להם על מה היה (שם, שור' 22 - 23), הם לא ידעו לספר על כך מואמה במהלך עדותם, אף לא כנסו למשיבים על-ידי במפורש אם היה אירוע חריג במהלך החג.
- .10. בהקשר זה יש גם לזכור לחובת המבוקשים אי-הbabat עדים רלוונטיים שהיו עדים לאירוע הנתען (אחوت אחרית של המבוקש בשם ורד, בעלה שי ואחותה של המבוקשת שעל-פי הטענה גם היא התארחה אצלם).
- .11. המבוקשים גם לא סייפקו הוכחה לטענתם מלבד עדות המבוקש לגבי האירוע הספציפי הנתען ועדות שני אחיו לגבי הבעה הכללית, ובכלל זה לא הובאו לוי תמונות של האוכל המלוכל על אף שהם ידעו לצלם פינות בחצר בניסיון להראות לי קיומן של שעוזות כלבים.
- .12. המשיבה מצידה לא הכחישה כי היא מגדלת שלושה כלבים בביתה, כמו שלא הכחישה שהיא נערה סדין שיצא נקי מכוכנת הכביסה וזאת על מנת למתוח אותו לפני תלייתו משום שהוא יצא ממקום מהכביסה. היא הכחישה בתוקף שהסדין היה מלוכלך. התרשםתי מכך עドותה של המשיבה והמבוקשים לא הצליחו לסתור עדותה בעניין זה.

.13. אכן הוגש תמונות פוטו שמראות כי בפינה כזו או אחרת בחצר ביתה של המבוקשת קיימ לכלוך מסוים, נראה שערות כלבים, אולם אין הוכחה שהדבר הינו כתוצאה מניעור הסדינים עליידי המשיבה. כאן המקום להדגש כי מדובר בחצר פתוחה וזה אף טבעי שיצטבר לכלוך מסוים בחצר המבוקשת.

.14. יתרה מזו, העדה ליבנת מן אישרה בחקירתה הנגדית כי לבקשתם יש כלב בחצר (עמ' 5 לפרוטוקול, שור' 25 - 26), דבר אשר עולה מאחד הסרטונים שהגישו לבקשתם במעמד הדיון והמתעד כביכול קלות לאחר מסירת הצו למשיבים, שבו נראה כלב חופשי מסתובב בחצר המבוקשת הסגורה והמרוצפת. עובדה זו בחרו המבוקשים להסתיר מעיני ביתה המשפט אף שהוא רלוונטי. לאמן הנמנע כי שרירות השערות שעליין מליניהם המתוודות בתמונות הפוטו מקוון בכלכם דזוק ולאقطعתם מגיעות מניעור הסדינים ע"י המשיבה.

.15. באחד הסרטונים שצילם העד יוסף דאווי לאחר הוצאה הצו במעמד צד אחד, אכן נצפתה המשיבה מנערת סדין, והיא לא הכחישה זאת בעדותה, אולם על פניו נראה שהסדין היה מוקומט לאחר כביסה, ועוד זה לא נראה באותו סרטון שכתוכאה מהניעור התכללה החצר.

.16. אדרבא, אם המבוקשים ידעו לצלם את המשיבה כשהיא מנערת את הסדין לאחר מתן הצו במעמד צד אחד, נשאלת השאלה מדוע הם לא תיעודה כשהיא מנערת את הסדין במהלך האירוע שהתרחש בחג על מנת להוכיח כי אכן היה מדובר בסדין מלוכן.

.17. למעשה, מדובר בסכוך שכנים ארוך ומתמשך כפי שגם עולה מפסק דין של כב' השופטת עיריה מרדיי מיום 11/08/2002 שנitin במסגרת ת"א (שלום בית שאן) 590/01, אשר הוגש לי עליידי המשיבים.

.18. הובր כי הסכוך הוא במקורו ובמהותו סכוך אזרחי ואינו הולם את מסגרת הדיון המצוומצת בבקשתו למניעת הטרדה מאימת. המבוקשים מליניהם כנגד ניעור הסדינים ע"י המשיבה, ואילו זו האחרון טוענת שזאת האפשרות היחידה העומדת בפנייה הויל ואין לה מרפסת נוספת וכי זו זכותה "להתנהג חופשי" בביתה.

.19. נראה שה מבוקשים מפריזים בתלונותיהם ובתיואר הדברים המיוחסים למשיבה. התרשםתי כי המבוקשים מתעקשים להשלים עם השימוש שהמשיבים עושים במרפסת ביתם בלי כל קשר אם שימוש זה גורם להם באמת לכלוך בחצר, בין אם לאו, נראה בשל הפגיעה בפרטיותם, פגעה שהיא בלתי מנענת לאור מקום המרפסת, אלא שאין זו המסגרת ההולמת לדון בזכותם של המשיבים לשימוש במרפסת ולבזבז את המותר וה אסור בשימוש שהם עושים במרפסת והאם למשיבה מותר לנער את הסדינים אם לאו, דבר שמן ראוי כי יעשה במסגרת תביעה אזרחים רגילה.

.20. אם המבוקשים חפצים לאסור על המשיבה לנער את הסדינים או לתלות את הכביסה במרפסת ביתה,

כי אז עליהם להגיש תובענה אזרחית שבה יתבררו זכויות הצדדים הצדדיות (שכן גם למשיבים יש טענות על מטרד מצד בני משפחת המבוקשים).

.21 יש להזכיר כי "זו מניעת הטרדה מאימת פוגע בזכויות אדם ואין עניין דין ג דא: זו מניעת הטרדה מאימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה" [רע"א 11/2327 - **פלוני נ' פלוני** (פורסם ב公报, 28.04.2011), פסקה 24].

.22 מסכים אני עם הדברים הנכונים שנאמרו עלי ידי כב' השופט צימרמן ב-ה"ט (שלום ת"א) 17-06-17 - **משה אברמציב נ' ירון דלביריאן** (פורסם ב公报, 18.06.2017), שלפיהם "אין לך כמעט עוללה או הפרת הסכם שלא ניתן להגדירה גם כعقوרת שלווה, וככזה היקולה להיכנס להגדירתה הרחבה עד מאד של "הטרדה מאימת" שבסעיף 2 לחוק, ועודין, חוק מניעת הטרדה מאימת אינו תחליף כאמור לכל הדינים האזרחיים (והפליליים). כאשר בית המשפט מוצא כי המדבר בהליך הנזהה כתחליף לנקיות הליכים אחרים מקובל, בית המשפט לא יטה לש"ע מכוחו של חוק מניעת הטרדה מאימת" [ראו גם ה"ט (תל אביב) 17-07-66992 - **חנה לוי נ' גמליאל טל דרוקר**, תק-של 43692(3), 2017 (31/07/2017)].

.23 כאמור לעיל, עסקינו בסכסוך שכנים שנמשך שנים רבות, ואשר עניינו השימוש בכל צד עשה בקניינו שבבית המשותף, סכסוך שהוא במהותו אזרחי מתחום דיני המקרקעין. בגין דא דרך המלך היא בירור מצאה של זכויות הצדדים המהוות על מנת שבית המשפט יוכל להוציא צוים קבועים שתוקפים לא יהיה מוגבל בזמן (כפי שהוא המצב בזמנים לפיו חוק מניעת הטרדה מאימת). במקרים דוגמת זה שבפני יש להגביל מתן סעד לפיו חוק מניעת הטרדה מאימת לאותם מקרים חריגים בהם הוכחה פגעה של ממש בשלות חייו של המבקש הצו או אם הוכח קיומו של סיכון ממשי כי המשיב עלול לפגוע בגופו של המבקש, אחרת בתם המשפט יוצפו בבקשת מעין אלו, שפותחת איןנה כרוכה בתשלום אגרה והدين בהן הנהו קצר וכך המבקש משיג סעד מהיר ללא השקעת כספים מצדו, אך הן לא עוקרות את הבעייה מהשורש.

.24 יזכיר כי במקרה שלנו, חurf העובה כי הסכסוך בין הצדדים נמשך שנים רבות, אין טענה מצד המבוקשים כי המשיבים או מי מהם נקטו באלים פיזית כלפיهم ופצעו בוגדים של המבוקשים או מי מבני ביתם.

.25 יחד עם זאת, מallow מובן כי אין בדברים לעיל משום מתן הכשר למשיבים לנער סדרנים ושתיחים כלכלניים וככל העולה על רוחם. היה ויוכח בעtid כי המשיבה מנערת סדרנים כלכליים אליו יהיה בכור עולה מספקת להוצאה נגדה צוים מתואימים, בין במסגרת בקשה למניעת הטרדה מאימת ובין במסגרת תביעה אזרחית, שכן גם בהנחה כי מבחינת הדין המהוות למשיבה זכות לנער את הסדרנים כפי שהיא עשוה כיום חלק מזכות הקניין בדירתה - ואין אני מחותה כל דעה בעניין זה - הרי שעדיין את השימוש בזכות הקניין יש לעשות בתום לב ומבלתי לגרום מטרד לשכנים [ראו למשל סעיף 44 לפקודות הנזקון

[נוסח חדש] בעניין מיטרד לייחיד].

.26 יש להציג על כר שהצדדים מתעקשים לשמור את הריב ביניהם במקום להנוט מהחאים הכל כר קצרים ולטפח חי' שכנות תקינים המבוססים על כבוד הדדי והתחשבות בצריכו של الآخر.

.27 המורם מכל האמור לעיל הוא שאינו דוחה את הבקשה הוואיל ולא עליה בידי המבקשים להוכיח טענתם כדבי. הצוו הארעי שנייתן ביום 17/10/2017, מבוטל.

.28 המבקשים ישלמו למשיבים הוצאות משפט בסכום כולל של - 1,000 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 ימים מהיום שאם לא כן - הוא ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

המציאות תמציא העתק החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ח, 29 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.